

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

June 25

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים (קהלת ג:א)

There is a time to leave room for someone older than you:

אלא אמרינן רווחא שבק למאן דקשיש מיניה הכא נמי רווחא שבק למאן דקשיש מיניה (גיטין י:)

And a time to leave room for someone younger than you:

שאל רבי את ר' יהושע בן קרחה וכו'. א"ל רבי ברכני א"ל יהי רצון שתגיע לחצי ימי ולכולהו לא אמר לו הבאים אחריו בהמה ירעו (מגילה כח.)

There is a time to kill to prevent a השם:

(יבמות עט.)

And a time to not kill in order to cause a השם:

ורבנן התם מי חלה שבועה עילווייהו כלל כיון דאמרו להו מארץ רחוקה באנו ולא באו לא חיילא שבועה עילווייהו כלל והאי דלא קטלינהו משום קדושת ד' (גיטין מו.)

There is a time that מאיר ר' holds חכמים שטבעו בה חכמים:

דאמר ר' המנונא משמיה דעולא אומר היה ר' מאיר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין יוציא והולך ממזר (גיטין ה:)

And there is a time that מאיר ר' doesn't hold of חכמים שטבעו בה חכמים:

ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה יצא ראה תאנה ואמר כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה יצא דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות לא יצא ידי חובתו (ברכות מ:)

There is a time to show anger, but not too much (ר' יהודה):

כי הא דר' יהודה שליף מצבייתא (שבת קה:)

He peeled off the border of a garment. (Artscroll)

"But not too much."

אמר ר' יהודה אמר רב כל המטיל אימא יתירא בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עבירות גילוי עריות ושפיכות דמים וחילול שבת (גיטין ו:)

דף יומי DAF INSIGHTS

I want to ask why is חילול שבת included in this list, and not עבודה זרה? First of all עבודה זרה is usually included together with the other two. Second of all, you can see from the גמרא in שבת that having anger is something which can lead to עבודה זרה:

ר' שמעון בן אלעזר אומר משום חילפא בר אגרא שאמר משום ר' יוחנן בן נורי המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו יהא בעיניך כעובד ע"ז שכך אומנתו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו עבוד ע"ז והולך ועובד (שבת קה:)

So you see that someone who is angry might come to do עבודה זרה so why didn't יהודה ר' mention עבודה זרה?

I want to suggest two answers to the question:

שתי תשובות בדבר (גיטין מג.)

1. The בריתא in שבת is famous so it would not be a חידוש for ר' יהודה אמר רב to need to say it, so he didn't say it.
2. The מימרא of ר' יהודה אמר רב is not talking about someone who is angry. Rather he is talking about someone who is אביד למירמא אימא אאינשי ביתיה without anger. As you see in the מימרא of ר' יהודה he just says, "כל המטיל אימא יתירא בתוך ביתו", but nowhere does he say that the person is angry. The reason is because he is talking about someone who is not angry.

**"HOW MANY TIMES DO I HAVE
TO TELL YOU? I'M NOT ANGRY"**

Violet, You're Turning Violet, Violet

The word "Violet" means purple in French.

I think in English it is more Blue-Purple.

The גמרא in ברכות mentions the following:

אמר ר' ששת הני סיגלי מכרכין עליהו בורא עשבי בשמים (ברכות מג:)

פרש"י ויול"ש בלע"ז (רש"י ד"ה סיגלי)

The גמרא has mentioned on the top of this page a סמלק plant which רש"י defines as ישמעאל. יסמ"ן בלשון ישמעאל. The גמרא on פירוש רש"י yet in his פירוש רש"י points out that these must be two different plants according to רש"י there says; חומש the חומש

דודאים: פרש"י סיגלי ועשב הוא ובלשון ישמעאל יסמ"ן (בראשית ל:יד)

Here רש"י explains like the שיטה of לוי in לו' ב' in לו' ב' צט עמוד ב' in לו' ב' צט עמוד ב'.

Now, take a look at this גמרא in גיטין:

אמר שמואל נתן לה נייר חלק ואמר לה ה"ז גיטיך מגורשת חיישינן שמא במי מילין כתבו מיתביה הרי זה גיטך ונטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד וחזר ואמר שטר פסים הוא שטר אמנה הוא מגורשת ולא כל הימנו לאוסרה טעמא דאיכא כתב הא ליכא כתב לא כי קאמר שמואל דבדקינן ליה במיא דנרא וכו'. (גיטין יט:)

פרש"י ד"ה במיא דנרא וז"ל "צבע שקוראין פוייל"י ומעבירים מי הצבע עליו ופולט אותיות שבלע ונראות"

Artscroll translate it as "Violet Die" They bring *Rabbeinu Chananel cited in Tosfos* who says that an extract from a pomegranate rind is intended.

דף יומי DAF Insights

A חיזוק Vort

מתני' וכו. וכו. ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן העבירות שבידו וכו. ר' יוסי אומר אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט וכו. וכו. גמ' איכא בינייהו עבירות דרבנן וכו. בהא אפילו ר' יוסי הגלילי מודה משום דכתיב ולא ימס את לבב אחיו כלבבו (סוטה מד.-מד:)

I want to ask so if someone is scared than he shouldn't go to war. He is either scared or not. Why do we need the speech of the מלחמה?

משוח מלחמה בשעה שהוא מדבר אל העם וכו. וכו. (סוטה מב.)

במלחמה מה הוא אומר אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו כנגד ארבעה דברים שעובדי כוכבים עושין מגיפין ומריעון צווחין ורומסין (סוטה מב:)

I want to suggest that the משוח כהן makes them not scared. He says the four things to them to counteract the four things the עובדי כוכבים do to make them scared. He addresses the source of their fears, and counteracts it. So when the soldiers hear the shouts and the stomping they remember the words of the מלחמה.

Be Strong.

Keep learning.

Perhaps your constant learning is giving you gastronomical issues. You shouldn't feel alone.

You can see that רבי suffered:

כיון דחזאי כמה זימני דעייל לבית הכסא וחלץ תפילין ומנח להו וקמצטער אמרה וכו. (כתובות קד.)

לוי שדר ליה לרבי שיכרא בר תליתר מגני טעמיה הוה בסיים טובא אמר כגון זה ראוי לקדש עליו ולומר עליו כל שירות ותושבחות שבעולם בליליא צעריה אמר מיסרן ומפייס (פסחים קז.)

And you can see that רב suffered as well:

א"ל שמואל לקרנא גברא רבה קאתי ממערבא וחייש במעיה וכו. (שבת קח.)

And you can see that רבה also had בית הכסא issues:

רבה הוה שדיין ליה לבני מזרח ומערב אזל אביי שדנהו צפון ודרום על רבה תרצנהו אמר מאן האי דקמצער לי אנא כר' עקיבא סבירא לי דאמר בכל מקום אסור (ברכות סא:)

And of course רבא suffered as well:

רבא חש ביה והא רבא הוא דאמר נפיש קטילי קדר מפיהי כפן שאני רבא דאנסי ליה רבנן בעידיניה בעל כורחיה (שבת לב.)

פרש"י התלמידים הקבועים להם עת לפניו אונסין אותו להשהות נקביו

דף יומי DAF וומספ INSIGHTS

And don't forget עולא's terrible experiences:

עולא איקלע לפומבדיתא קריבו ליה טירינא דתמרי אמר להו כמה כי הני בזוזא אמרו ליה תלת בזוזא אמר מלא צנא דדובשא בזוזא ובבלאי לא עסקי באורייתא בליליא צערוהו אמר מלא צנא סמא דמותא בזוזא בבבל ובבלאי עסקי באורייתא (פסחים פח.).

So חס and שלום you should never feel alone.

Just keep learning.

You're not alone.

By the way what is the remedy for עולא's Babylonian Gastrointestinal issues?

The Answer: עולא's Babylonian Beer.

מאי מי דקלים אמר רבה בר ברונא תרתי תלמי איכא במערבא ונפקא עינא דמיא מבינייהו כסא קמא מדפי אידך משלשל ואידך כי היכי דעיילי הכי נפקי אמר עולא לדידי שתי שיכרא דבבלאי ומעלי מינייהו והוא דלא רגיל ביה ארבעין יומין (שבת קי.).

Personal Matters:

"I put an egg in my matzo ball soup, and I put Chrain on my Wasabi"

- "You don't have to get that personal to get the Statefarm Personal Price Plan"

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

שליח להולכה A Blind

הכל כשרין להביא את הגט חוץ מחרש שוטה וקטן וסומא (משנה גיטין כג.)

ר' אשי אמר אפילו קן קולמוסא וקן מגילתא (גיטין ו.)

תוספות ד"ה אפילו קן קולמוסא וז"ל "לא דמי לסומא דפסול להביא גט בפרק שני"

The note on the side says the following:

ע"ן תירוצו בהרא"ש סימן ג'

Here is the רא"ש in a nutshell:

The רא"ש says he should see the קלף afterwards so this excludes a blind man. Whereas he quotes תוספות as saying that the problem is כשיקרא and the רא"ש is מדייק in תוספות that he doesn't need to see the קלף afterwards.

I think I found a דיוק in the גמרא like תוספות and not like the רא"ש. This is the גמרא:

אלא א"ר יוסף הכא בחוצה לארץ עסקינן דבעי למימר בפני נכתב ובפני נחתם ולא מצי למימר וכו'. (גיטין כג.)

Then אב"י asks a קשיא on this and "The גמרא deflects the challenge" (Artscroll)

I want to suggest the implication here is that if the גט was written in ארץ ישראל the סומא is allowed to serve as the witness. If you say like the רא"ש that he needs to see the גט afterwards, then the סומא should not be allowed to serve as the שליח להולכה even if the גט is being written in ארץ ישראל.

ג לט ג לט

גלט

Donner Moi D'la Moulaga (French)\$\$\$

You should teach the students in an abridged version using less words so that they will be able to remember it better. E.G & I.E.

"Teach abridged":

1. כדאמר ר' הונא אמר רב ואמרי לה אמר רב הונא אמר רב משום ר' מאיר לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה (פסחים ג:)
2. ורבה בדין הוא דליתני הכי אלא דאי מפשת ליה דיבורא אתי למיגזייה השתא נמי אתי למיגזייה חדא מתלת גאיז חדא מתרתי לא גאיז (גיטין ג.)

So how was it learned? Was it taught explicitly or was it implied:

3. א"ל ר' יוסף בפירוש שמיע לך או מכללא (שבת לט:)
4. א"ל ר' זירא לר' חייא בר אבא בפירוש שמיע לך או מכללא (גיטין לט:)

דף יומי Daf Yomi Insights

I wanted to add to the piece that I heard someone say that the reason why ר' ראש המדברים בכל מקום היה היהודה was because he was מקצר:

ראש המדברים בכל מקום (ברכות סג:)

1. דצ"ך עד"ש בא"חב (הגדה של פסח)
2. ז"דד י"הז (מנחות צו.)

חזרה Daf Yomi:

Some questions for the first half of מסכת גיטין:

1. When did we say something according to the שיטה that כיבוש יחיד שמיה כיבוש, and when did we say something according to the one who holds כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש?
2. What are the two things someone might whisper to you in the first half of מסכת גיטין (you know ; besides for "when is the שיעור going to be over" or "hey what time is lunch?")?
3. Who were the two who said something different to ר' אסי then what they told ר' אסי before, in the first half of מסכת גיטין?
4. What are the 6 נקטין's of the first half of מסכת גיטין?
5. What are the two "telling over"s in the first half of the מסכת that were started, but never....?
6. What are the two bags which were mentioned in the first half of מסכת גיטין?

I'll try to remember to put the answers in a later post.

Deja Vu

Here are some words in Aramaic that are similar to words in French:

שק

sack or bag.

The french word is "sac"

עלה

In Hebrew this word means "go up".

The French word "allez" means "to go".

The word for "to go up" in aramaic is שק

(פסחים קיב:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Here is another word for bag in Aramaic:

חייטא

Bag

חייטא דתפילי (גיטין מה:)

A תפילין bag:

“Un sac sec”

This means a dry bag in french.

It is important to keep the תפילין dry to prevent mold damage.

So I say the תפילין bag should be dry.

Word Association

Here is a trick to remember the meanings of an Aramaic word.

the word is קופינא

(גיטין לב.)

It means “Cavity”

The word נקיבה means female, but it also means Cavity.

The French word “Coupines” (The “S” is silent) means female friends. So using the word נקיבה which means female and it also means cavity, using this word you can remember that Coupines and קופינא means Female Friends, and Cavity.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Double Talk

Sometimes on Spotify I hear an advertisement play a second time right after it was just played
(bientot just apres)

Ca m'enerve.

Sometimes on Spotify I hear an advertisement play a second time right after it was just played
(bientot just apres)

Ca m'enerve.

A חיזוק Vort

"No Matter What They Say."

According to תוספות on עמוד ב the דף לה עמוד ב of שיטה isn't מחלק between ברבים and על דעת רבים, but even הונא ר' might agree that a מצוה is different and we can be מיפר a נדר for the sake of a מצוה even if it was made ברבים or על דעת רבים.

I want to put here the famous הלכות גירושין in רמב"ם that talks about what lies in the depth of every jews heart. Au fond deep down every Jew wants to do the מצוות:

מי שהדין נותן שכופין אותו לגרש את אשתו ולא רצה לגרש בית דין של ישראל בכל מקום ובכל זמן מכין אותו עד שיאמר רוצה אני ויכתב הגט והוא גט כשר וכן אם הכהו עכו"ם ואמרו לו עשה מה שישראל אומרים לך ולחצו אותו ישראל ביד העכו"ם עד שיגרש הרי זה כשר וכו'. וכו'. ולמה לא ביטל גט זה שהרי הוא אנוס בין ביד עכו"ם בין ביד ישראל שאין אומרים אנוס אלא למי שנלחץ ונדחק לעשות דבר שאינו מחויב בו מן התורה לעשות כגון מי שהוכה עד שמכר או עד שנתן אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עברה והוכה עד שעשה שבר שחייב לעשותו או עד שנתרחק מדבר האסור לעשותו אין זה אנוס ממנו אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה לפיכך זה שאינו רוצה לגרש מאחר שהוא רוצה להיות מישראל ורוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העברות ויצרו הוא שתקפו וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני כבר גרש לרצונו (רמב"ם בלכות גירושין פרק ב' הלכה כ')

Perhaps this רמב"ם is connected to the idea of being מיפר a נדר which was made על דעת רבים for the purpose of a מצוה. Perhaps the reason is that deep down everyone wants to do a מצוה, so we can be מיפר a נדר which was made על דעת רבים for the purpose of a מצוה.

דף יומי DAF ומוסד INSIGHTS

"No Matter What They Say."

ר' אידי אבוב דר' יעקב בר אידי הוה רגיל דהוה אתי תלתא ירחי באורחא וחד יומא בבי רב והווי קרי ליה רבנן בר בי רב דחד יומא חלש דעתיה קרי אנפשיה שחוק לרעהו אהיה וגו. א"ל ר' יוחנן במטותא מינך לא תעניש להו רבנן נפק ר' יוחנן לבי מדרשא ודרש ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון וכי ביום דורשין אותו ובלילה אין דורשין אותו אלא לומר לך כל העוסק בתורה אפילו יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עסק כל השנה כולה וכו. (חגיגה ה:)

"Through the pouring rain"

"Through the slicing snow"

"Keep Showing Up."

אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפעיך חציו היה נותן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלקים חיים מפי שמעיה ואבטליון אמרו אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמא יום המעונן הוא הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג פרקוהו והרחיצוהו וסיכוהו והושיבוהו כנגד המדורה אמרו ראוי זה לחלל עליו את השבת (יומא לה:)

"Go Hunt Your Dream"

"Keep Showing Up."

"No Matter What They Say."

"What if the President of the Shul tells you you need to leave the המדרש?"

"Find Another בית המדרש"

"It doesn't matter who it was that said it."

Does It Matter Who It Was That Said It?

1. אמר ר' נחמן בר יצחק אנא תנינא לה לא גידול בר מנשיא ולא גידול בר מניומי אלא גידול סתמא למאי נפקא מינה למירמא דידיה אדידיה (פסחים קז.)

Based on this perhaps we can say the practical difference of the תוס' רש"י about who is סתם is ר' נחמן למירמא דידיה אדידיה is ר' נחמן, or perhaps you can say that this is not true because although usually סתם is whoever it is כדאית ליה ולמר כדאית ליה, but since it is סתם you can't be as we see in מירמא דידיה אדידיה.

2. איבעיא להו ר' שמעון הנשיא נשיא הוא או משמיה דנשיא קאמר תא שמע דאמר ר' יוסף הלכה כר' שמעון הנשיא ועדיין תיבעי לך נשיא הוא או דקאמר משמיה דנשיא (גיטין טו.)

תא שמע דאמר ר' יוסף (גיטין טו.)

דף יומי דאס וואס דאס

מאי נפקא לך מינה (שבת קו):

3. א"ל האלקים אם אמר לי ר' יוחנן מפומיה לא צייתנא ליה וכו'. א"ל האלקים אי אמר לי יהושע בן נון משמיה לא צייתנא ליה (חולין קכד).

Answer: It depends what it is. If it is a הלכה where you might need to be ידידיה אדידיה then it might matter who it was that said it.

וסימניך

תניא ר' אליעזר בן יעקב אומר המלוה מעות את הכהן ואת הלוי בבית דין ומתו מפריש עליהן בחזקת אותו השבט ואת העני בבית דין ומת מפריש עליו בחזקת עניי ישראל ר' אחי אומר בחזקת עניי עולם מאי בינייהו איכא בינייהו עניי כותים (גיטין ל-ל:).

וסימניך שמעוני אחי ועמי (פסחים קיד).

The סימן is there is the שיטה of ר' אחי and the other שיטה is עמי meaning my nation because he doesn't include עולם. Although the גמרא already uses this סימן for who is יצחק סתם ר' יצחק this is my proof it might be preferable to reuse the same סימן:

(שבת קי. תוספות ד"ה סיסאני)

וסימניך

בעי אילפא ידים טהורות לחצאין או אין טהורות לחצאין וכו'. וכו'. דלמא לענין מקואות ור' יהודה היא דתנן מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו בזה אחר זה ראשון טהור והשני טמא ר' יהודה אומר אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור (גיטין טז).

I skipped all the וטריא in the quote, but here is a סימן to remember the מסקנה of what was אילפא's question about.

The סימן is the גמרא in תענית:

עד דאתא אילפא מליך ר' יוחנן אמרו לו אי אתיב מר וגריס לא הוה מליך מר אזל תלא נפשיה באסקריא דספינתא וכו'. (תענית כא).

He let himself dangle from the mast of a ship.

Perhaps his feet were touching the water. So this is a סימן to אילפא's question that it has to do with the ר' יהודה of שיטה having his foot still touching the water like the שיטה.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

וסימניך

Here is one more having to do with water, and מקוה.

שהיה ר' נחמיה אומר אחד גירי אריות ואחד גירי חלומות ואחד גירי מרדכי ואסתר אינן גרים עד שיתגייירו בזמן הזה בזמן הזה ס"ד אלא אימא כבזמן הזה (יבמות כד):

Now the מהרש"א says in יומא:

לכאורה דהצרות נמשלו בכל מקום ללילה והגאולה ליום וכו. (מהרש"א יומא כט. ד"ה אף אסתר סוף כל הנסים)

The שבת in גמרא is this סימן:

ר' נחמיה אומר כדי שיהלך אדם משתשקע החמה חצי מיל א"ר חנינא הרוצה לידע שיעורו של ר' נחמיה יניח חמה בראש הכרמל וירד ויטבול בים ויעלה וזהו שיעורו של ר' נחמיה (שבת לה.).

Now this person who wants to know the שיעור of ר' נחמיה's nightfall, is dipping in the ים, so perhaps he is going to the מקוה, so perhaps he is doing a טבילת גירות. Well by the time he is done and he gets up out of the water בין השמשות is over and so it is going with the definition of the מהרש"א. יומא in מהרש"א to remember that ר' נחמיה holds that זהו שיעורו כבזמן הזה. This is the סימן to remember that ר' נחמיה holds that זהו שיעורו כבזמן הזה.

The Shortest Aramaic Poem:

This is possibly the shortest Aramaic poem based on the above vort.

נימשי אינשי עד בי שימשי

This means "People wash until nightfall".

Here are references where you can find the words in ש"ס:

נימשי (שבת קמ:)

אינשי (מגילה יד:)

בי שימשי (שבת קיג:)

וסימניך

תנו רבנן מעלין בדמיהן עד כדי טרפעיק מאי טרפעיק אמר ר' ששת איסתירא (גיטין מה:)

The סוכה in גמרא is the סימן:

וכו. מלעיל כאסתירא וכו. (סוכה כב:)

So the word "לעיל" is similar to the word "מעלין".

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Oh No

Do you know what "Oh No" means בלשון המשנה?

The word is "אונו"

In the context of real estate property it means sale contract:

פרש"י שטר מכירה (גיטין ח: רש"י ד"ה אונו)

In the context of selling עבדים to עובדי כוכבים it means that he writes in the sales contract:

"When you flee from the idolater, I will have no dealings with you."

מאי אונו אמר ר' ששת דכתב ליה הכי לכשתברח ממנו אין לי עסק בך (גיטין מג:)

There is also a city called אונו, I think it is pronounced in the same way.

אונו (מגילה ד.)

Here is someone from there:

חנינא איש אונו (גיטין סז.)

Roller-Blading

I saw a woman roller-blader jump over a 3-foot ramp over another 3-foot obstacle and spin 360 degrees safely landing on the other side. I think she might have jumped longer than all the other contestants, and I wondered should she get the gold medal, and all the prize money that comes with it? Then I thought

מודה רב בקופצת (גיטין לה.)

Roller-Blading in general:

ואל יהלך בקומה זקופה דאמר מר המהלך בקומה זקופה אפילו ארבע אמות כאילו דוחק רגלי שכינה דכתיב מלא כל הארץ כבודו (ברכות מג:)

We know it is אסור to make a פסיעה גסה.

אפילו בחול אסור (שבת קיג:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

So I thought if one wants to go somewhere fast without tires he can roller-blade. Perhaps it is not a קומה זקופה because his feet never leave the ground. As far as the איסור of going with a זקופה is concerned, I believe if you would ask a rollerblading expert he will tell you that the closer one is to the ground the faster you can go. Then it dawned on me that the roller-blader might be classified as the בבלי version of the פרוש נקפי who drags his feet as he walks. In general the ירושלמי has a much more positive presentation of all the פרושים mentioned in that ברייתא, than the בבלי does. Besides for that the ירושלמי has the נקפי as someone who borrows money from people, nothing to do with dragging his feet as he walks.

Here are the גמרא's:

פרוש נקפי זה המנקיף את רגליו (סוטה כב:)

שבעה פרושין הן פרוש שיכמי פרוש ניקפי פרוש קיזי פרוש מה הנכייה פרוש אדע חובתי ואעשנה פרוש יראה פרוש אהבה וכו. וכו. פרוש ניקפי אקיפ לי ואנא עביד מצוה (ירושלמי סוטה כח.)

Two Definitions:

I want to say this about this concept of having one word that contains two definitions. It is like killing two birds with one stone.

Killing Two Birds With One Stone

1. ת"ד וכו. ומחריבין חורי נמלים כיצד מחריבין רשב"ג אומר מביא עפר מחור זה ונותן לתוך חור זה והן חונקין זה את זה (מועד קטן ו:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

2. בעא מינייה רבא מרב נחמן כתב לה גט על טס של זהב ואמר לה התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך מהו אמר ליה נתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה וכו. (גיטין כ:)

3. השכם והערב לבה"מ והם כלין מאיליהן (גיטין ז).

אמר ר' יהושע בן לוי וכו. חש בראשו יעסוק בתורה שנאמר כי לוית חן הם לראשך (עירובין נד).

My point here is when the Nudnickers constant badgering and annoying nudging gives you a headache, you should come early and leave late from the בית המדרש.

This will take care of your headache according to the גמרא **in** עירובין **and it will also prevent the nudnickers from bothering you according to the** גמרא **in** גיטין.

4. כתבו על חרס של עציץ נקוב כשר וכו וכו על עלה של עציץ נקוב אביי אמר כשר ורבא אמר פסול אביי אמר כשר דשקיל ליה ויהיב ליה ניהלה רבא אמר פסול גזרה שמא יקטום (גיטין כב).

Artscroll Note 1. "[Since the bottom of the pot is perforated etc. etc..] *Ran* questions why in this case Abaye rules the Get valid and why according to Rava it is only Rabbinically disqualified, when in fact there are grounds to invalidate it under biblical law. For since Halacha regards a plant in a perforated pot as being attached to the ground, lifting the pot off the ground in order to give the leaf inside to the woman necessarily involves a legal uprooting of the plant, since only if the plant is detached can the woman acquire the Get written on the leaf by simply receiving the pot. [If the plant were attached, she would have to perform a proprietary act, (*chazakah*) to acquire it, as the Gemara will explain below.] Hence, the husband's lifting the pot, in order to detach the plant from the ground constitutes an intervening procedure that could invalidate the Get. *Ran* answers that even though lifting the pot constitutes an act of detaching (even in terms of Sabbath law), still it does not disqualify the *get*. For since both detaching the plant and giving the *get* are performed simultaneously in one act of lifting the pot, the detaching is not considered a *third* act that intervenes between the writing and the giving of the *get*.

5. אמר ר' נחמן בר יצחק הכא במאי עסקינן דאמר לה צאי בו והתקדשי בו רבי מאיר סבר יש בלשון הזה לשון שחרור ורבנן סברי אין בלשון הזה לשון שחרור (גיטין מ).

"Keep learning."

"Don't stop."

"Hashem loves your learning."

שלום